

[Handelsministeren.]

Stater til at prøve paa at være sig selv nok. Jeg skal nu ikke her gaa ind paa at analysere Aarsagerne til, at de herskende økonomiske Tilstande fortsat udvikler sig paa en Maade, som man i de ledende Stater faktisk kun finder beklagende Udtryk for, og som ogsaa vi i Danmark føler os i høj Grad generet af, men jeg maa bestemt hævde, at det i og for sig kan være ligegyldigt, naar Talen er om Virkningerne, hvad Aarsagen er, eftersom det er indlysende for enhver, at Danmark hverken direkte eller indirekte har nogen Mulighed for at øve nævneværdig Indflydelse paa Aarsagerne. Virkningerne maa vi derimod værne os imod paa bedst mulig Maade. Vi maa søge at klare os gennem Krisen ved Foranstaltninger af forskellig Art. Den Købekraft, som Danmark har i Forhold til Udlandet, maa vi udnytte til Fremme af vore Eksportinteresser, og samtidig maa vi nøje vogte paa, at vore Eksportinteresser ikke tilsidesættes ved en vilkaarlig, en tilfældig Anvendelse af de Midler, som vi faar i Hænde gennem vor Eksport. Vore økonomiske Dispositioner maa først og fremmest være præget af valutamæssige, beskæftigelsesmæssige og handelspolitiske Hensyn. Hidtil er det ogsaa lykkedes for os at klare Vanskelighederne nogenlunde godt. Der er tilmed i Øjeblikket en Lysning i Danmarks økonomiske Stilling. Jeg haaber, at denne Lysning maa vare ved. Men Betingelsen for, at vi fortsat kan se Fremtiden i Møde med Forhaabning, er, at vi ikke vover os ind i Eksperimenter i Retning af at ville handle, som om vi havde normale Tider i Sigte. Noget saadant er der jo ikke Tale om — desværre.

Det Forslag, som jeg her forelægger for det høje Folketing, afviger ikke principielt fra den gældende Valutalov, Loven af 13. December 1933, som imidlertid ikke har Gyldighed ud over dette Aar, ud over 1934. I Lovforslagets § 1 og tillige i andre Paragraffer er der indført den nye Bestemmelse, at det af Rigsdagen valgte Udvalg paa otte Medlemmer benævnes „*Rigsdagens Valutaudvalg*“. Det bestemmes, at Udvalgets Medlemmer har Tavshedspligt som for Det udenrigspolitiske Nævn foreskrevet, og samme Tavshedspligt foreskrives nu ogsaa for det raadgivende Valutanævn. Det Valutanævn, som nu foreslaas, er identisk med det nuværende Nævn i Henhold til den gældende Lovs § 4, men det nu foreslaaede Valutanævn faar efter Forslaget en udvidet Betydning, bl. a. derved, at det foreslaas, at Nævnet skal vælge et Forretningsudvalg, som skal træde i direkte Forbindelse med Valutakontorets

Administration. Selvfølgelig vil det ikke blive saaledes, at de paagældende Udvalgs og Nævns Medlemmer ifølge Bestemmelsen om Tavshedspligten til enhver Tid har Segl for Munden og ikke kan tale om, hvad der passerer i Udvalget og Nævnet. Men naar det ikke tillades at gøre Anvendelse af den Viden, som man har faaet i Udvalget og i Nævnet, saa maa man ikke heller vidt og bredt fortælle derom til Skade og Fortræd for de Interesser, som skal varetages.

I Loven af 13. December 1933 er der i § 3 den Bestemmelse, at der ikke ved Importens Regulering maa skabes Mulighed for ubegrundet Prisstigning af den hjemlige Produktion. Men der er ikke i Loven anvist noget Middel hverken til at kontrolere eller til at forhindre saadan ubegrundet Prisstigning. Ja, man kan naturligvis sige, at man kan tillade en større Import, saaledes at der skabes en forøget Konkurrence, men det er i Virkeligheden med Urette, man henviser til noget saadant, thi den ubegrundede Prisstigning er maaske sket paa saadanne Varer, som Landet slet ikke har Raad til at importere. Men navnlig vil jeg i denne Forbindelse anføre, at Ministeriet end ikke i Henhold til den gældende Lov har nogen Lovhjemmel til at søge oplyst, om den stedfødne Prisstigning er begrundet eller ej. Jeg har derfor givet Forslaget en anden Form, idet der i § 3 nu foreslaas indført følgende Bestemmelse:

„Importens Regulering maa ikke benyttes til at beregne højere Priser end rimeligt for Varer, hvis Indførsel er undergivet Regulering. Ministeren kan kræve meddelt alle fornødne Oplysninger til Bedømmelse af Prisforholdene for de nævnte Varer.“

Denne Bestemmelse er ubetinget paa-krævet just i en Tid som denne, da man kan skønne, at Priserne stadig bliver højere og højere, og dog ikke har noget Middel i Hænde til at kontrolere, om den Prisstigning, der foregaar, er begrundet i den Omstændighed, at Raastoffer og andet er blevet dyrere for Produktionen.

Den i den gældende Lov indeholdte Bestemmelse om 45 pCt. af Importværdien i 1931 er foreslaaet ændret saaledes, at det bliver tydeliggjort, at man i første Række tænker paa de paagældende Varegrupperes Importmængde, og at denne Importmængde derefter skal fordeles ligeligt mellem de forskellige Importører i Forhold til deres tidligere Import.

Som allerede nævnt foreslaas det i Lovforslagets § 4, at det raadgivende Valutanævn bl. a. skal have den Opgave at vælge